



قدردانی

کلیدواژه: قدردانی، سپاسگزاری، خلق، خدا.
پرسش: لطفاً تعدادی از آیات قرآن و روایات در مورد قدردانی و سپاس از خلق را بیان کنید.
پاسخ:

فهرست مندرجات

- ۱ - اهمیت سپاسگزاری نزد خداوند متعال
- ۲ - سخنی از امام سجاد
- ۳ - قدردانی در قرآن مجید
- ۴ - سپاسگزاری و قدردانی در روایات
 - ۴.۱ - ۱. تشکر از مردم
 - ۴.۲ - ۲. تشکر از خدا و پدر و مادر
 - ۴.۳ - ۳. روایتی از امام صادق
- ۵ - پانویس
- ۶ - منبع

اهمیت سپاسگزاری نزد خداوند متعال

تشکر و قدردانی از «نعمت گستر» و سپاسگزاری از «نیکوکار» آن قدر با فضیلت و محبوب است که **قرآن مجید** ضمن این‌که «شاکر»^[۱] و «شکور»^[۲] را از نام‌های خدا دانسته، فرموده است: «**و سیجری الله الشاکرین**»؛^[۳] خداوند پاداش سپاسگزاران را خواهد داد.

سخنی از امام سجاد

امام سجاد - علیه‌السلام - می‌فرماید: روز **قیامت** خداوند متعال به بعضی از بندگانش می‌گوید: آیا شکر فلان کس را به‌جای آوردی؟ عرض می‌کند: پروردگارا! من **شکر** تو را به‌جای آوردم، خداوند می‌فرماید: چون شکر او را به‌جا نیاوردی، شکر مرا هم به‌جا نیاورده‌ای! سپس افزود: «**اشکر کم الله اشکر کم للناس**؛ شکرگزارترین شما در پیشگاه خدا کسی است که از **نعمت**‌ها و زحمات مردم بیشترین قدردانی و شکرگزاری را به **عمل** آورد.»^[۴]

قدردانی در قرآن مجید

قرآن مجید در بیش از هفتاد آیه، سپاسگزاری و **قدردانی** را چه از جانب خدا و چه از سوی انسان‌ها مورد اشاره قرار داده و با عناوین گوناگونی بر انجام این کار نیک پای فشرده است.

سپاسگزاری و قدردانی در روایات

همچنین در روایات زیادی به این امر سفارش شده است که بعضی از آنها عبارت‌اند از:

← ۱. تشکر از مردم

امام رضا - علیه‌السلام - در این باره می‌فرماید: " **مَنْ لَمْ يَشْكُرِ الْمُنْعَمَ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ لَمْ يَشْكُرِ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ** ".^[۵]

← ۲. تشکر از خدا و پدر و مادر

" **و وَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهَنَا عَلَى وَهْنٍ وَ فِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَ لِيُوالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ** ";^[۶] ما به انسان درباره پدر و مادرش سفارش کردیم، مادرش او را با سستی روزافزون حمل کرد و شیرخوارگیش دو سال است، سفارش کردیم که سپاس من و پدر و مادر را به‌جای آر؛ زیرا بازگشت به‌سوی من است.

← ۳. روایتی از امام صادق

امام صادق - علیه‌السلام - می‌فرماید: « **وَ إِنْ خَيْرَ الْعِبَادِ مَنْ يَجْتَمِعُ فِيهِ خَمْسُ خِصَالٍ إِذَا أَحْسَنَ اسْتَبْشَرَ وَ إِذَا أَسَاءَ اسْتَعْفَرَ وَ إِذَا أُعْطِيَ شَكَرَ وَ إِذَا أُتْلِيَ صَبَرَ وَ إِذَا ظَلِمَ عَفَرَ** »؛^[۷] بهترین بندگان کسی است که پنج صفت داشته باشد: هرگاه کار نیکی انجام دهد، خوشحال شود؛ هرگاه کار بدی انجام دهد، **استغفار** کند؛ هرگاه به او **نعمتی** داده شود، شکر کند؛ هرگاه گرفتار شود، **صبر** کند و هرگاه به او **ظلم** شود، ببخشد.

پانویس

↑ بقره (۲)، آیه ۱۵۸.

↑ فاطر (۲۵)، آیه ۳۰.

↑ آل‌عمران (۳)، آیه ۱۴۴.

↑ کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۹۹، بَابُ الشُّكْرِ، ح ۳۰.

۵. ↑ حر عاملی، وسائل الشیعة، ج ۱۶، ص ۳۱۳، ح ۲۱۶۳۸.

۶. ↑ لقمان (۳۱)، آیه ۱۴.

۷. ↑ علامه مجلسی، بحار الأنوار، ج ۷۵، ص ۲۰۷.

منبع

پایگاه اسلام کوئست.

رده‌های این صفحه : [اخلاق اسلامی](#) | [فضائل اخلاقی](#) | [تشکر از مخلوق](#)